

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudkyň Mgr. Petry Weissové a JUDr. Terezy Kučerové v právní věci žalobce: **MUDr. P. K.**, zast. JUDr. Barbarou Steinlauf, advokátkou, se sídlem Fetrovská 893/29, Praha 6, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2024, č. j. VZP-24-01685000-D4GE, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2025, č. j. 5 Ad 6/2024-52,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5.000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Revizní komise žalované zamítla rozhodnutím ze dne 21. 2. 2024, č. j. VZP-24-01685000-D4GE, odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Praha, pobočky pro hl. město Prahu a Středočeský kraj ze dne 14. 11. 2023, č. j. VZP-23-06001638-A444. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o úhradu zdravotní služby jinak ze zdravotního pojištění nehrazené podle § 16 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění souvisejících zákonů, ve znění účinném od 1. 1. 2022. Žalobce se domáhal úhrady léčivého přípravku SPRAVATO v počtu 160 balení.

[2] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 27. 2. 2025, č. j. 5 Ad 6/2024-52, zrušil uvedené rozhodnutí revizní komise žalované a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

[3] Proti tomuto rozsudku podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[4] Podle § 106 odst. 2 věty první a třetí zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

[5] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s., *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.* Podle § 40 odst. 2 s. ř. s., *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

[6] Z doručení k napadenému rozsudku je zřejmé, že tento byl žalované i žalobci doručen dne 27. 2. 2025. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak podle 40 odst. 1 s. ř. s. počala běžet v pátek 28. 2. 2025 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a jejím posledním dnem byl čtvrtek 13. 3. 2025 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Napadený rozsudek přitom obsahoval řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém bylo v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. uvedeno, že proti němu lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

[7] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s., *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[8] K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti proto bylo zapotřebí, aby byla kasační stížnost podána způsobem uvedeným v citovaném ustanovení nejpozději dne 13. 3. 2025. Kasační stížnost však stěžovatelka odeslala do datové schránky Nejvyššího správního soudu až dne 14. 3. 2025, tedy opožděně.

[9] S ohledem na tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona kasační stížnost pro opožděnost odmítl.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[11] S ohledem na tento výsledek řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, také o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč stěžovatelce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, jak vyplývá z ustanovení § 10a odst. 1 téhož zákona.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2025

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu